

Δημοσθένης Φωτιάδης
Διεύθυνση Ορχήστρας

Ο Δημοσθένης Φωτιάδης σπούδασε στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης βιόλα, ανώτερα θεωρητικά και διεύθυνση ορχήστρας και συνέχισε τις σπουδές του στη Γερμανία στην Hochschule für Musik, Münster και στο Τμήμα Μουσικής Επιστήμης και Τέχνης του Πανεπιστημίου Μακεδονίας από όπου αποφοίτησε με άριστα. Έλαβε Μεταπτυχιακό Τίτλο Σπουδών με βαθμό άριστα και ερευνητικό αντικείμενο τις μουσικετικές διαταραχές των μουσικών συμφωνικής ορχήστρας.

Είναι μέλος της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης, ιδρυτικό μέλος του ANIMUS Quartet, ενώ διδάσκει βιόλα και μουσική δωματίου. Έχει εμφανισθεί με επιτυχία σε ρεσιτάλ και συναυλίες μουσικής δωματίου στην Ελλάδα και το εξωτερικό και έχει ηχογραφήσει για το ραδιόφωνο και την τηλεόραση. Διετέλεσε επί σειρά ετών μέλος των επιτροπών κρίσης στους μαθητικούς καλλιτεχνικούς αγώνες του Υπουργείου Παιδείας.

Έχει συνεργαστεί ως αρχιμουσικός με την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, την Συμφωνική Ορχήστρα και την Φιλαρμονική Ορχήστρα του Δήμου Θεσσαλονίκης, την Balkan Youth Symphony

Orchestra, την European Youth Symphony Orchestra "Progressive", την Ορχήστρα Εγχόρδων NOMOS, την Pro Musica, τη Συμφωνική Ορχήστρα του Κ.Ω.Θ., καθώς και με διάφορα μουσικά σύνολα σε πρώτες εκτελέσεις έργων σύγχρονης μουσικής.

Ο Δημοσθένης Φωτιάδης αφιερώνει συστηματικά ένα μεγάλο μέρος της καλλιτεχνικής του δραστηριότητας στους νέους μουσικούς. Υπήρξε πρωτοπόρος στη δημιουργία νεανικών μουσικών συνόλων και έχει στο ενεργητικό του επιτυχημένες εμφανίσεις, ως μαέστρος, με τις ορχήστρες του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης, του Δημοτικού Ωδείου Θεσσαλονίκης και του Ωδείου Βορείου Ελλάδος. Συμμετέχει σε συναντήσεις νεανικών συνόλων, παιδαγωγικά προγράμματα, συναυλίες και φεστιβάλ, αποσπώντας ενθουσιώδεις κριτικές.

ΜΟΥΣΙΚΟΙ

Κόρνα Τραϊανός Ελευθεριάδης, Παντελής Φειζός, Δημήτρης Δεσποτόπουλος, Ελευθέριος Γκρούνης
Τρομπέτες Γρηγόρης Νέτσκας, Δημήτρης Γκόγκας, Γιώργος Λασκαρίδης, Κωνσταντίνος Γκιαβούρης
Τρομπόνα Φιλήμων Στεφανίδης, Αθανάσιος Ντώνες, Γιώργος Κόκκορας, Σπύρος Βέργης
Τούμπα Παύλος Γεωργιάδης **Τύμπανα** Βλάντιμιρ Αφανάσιεφ **Κρουστά** Κωνσταντίνος Αργυρόπουλος

ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΗΣΗ ΚΑΙ Η
ΒΙΝΤΕΟΣΚΟΠΗΣΗ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΑΣ

Επιμέλεια Εντύπου - Κείμενα: Νίκος Κυριακόυ
Σχεδιασμός: Γιώργος Χρυσοχοΐδης
Vector Copyright: varijanta/123RF

Όλη η Ελλάδα ένας Πολιτισμός

Η Κ.Ο.Θ. ΣΤΟΝ
**ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟ
ΧΩΡΟ
ΟΛΥΝΘΟΥ**

JUST BRASS

Συναυλία συνόλου
χάλκινων πνευστών &
κρουστών της Κ.Ο.Θ.

Διεύθυνση Ορχήστρας:
Δημοσθένης Φωτιάδης

Έργα Στράους, Ντεμπυσύ, Πιατσόλα κ.α.

Οι εκδηλώσεις προσφέρονται δωρεάν
από το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού.

Το μόνο αντίτιμο είναι το εισιτήριο για την
είσοδο σε κάθε χώρο, όπου υπάρχει

Είναι υποχρεωτική η προκράτηση θέσης.
Προκρατήσεις εδώ
<https://digitalculture.gov.gr/>

Πέμπτη
27/8/2020
21:00

Χορηγοί επικοινωνίας

www.tssο.gr f YouTube Twitter Instagram

Όλη η Ελλάδα ένας Πολιτισμός

Η Κ.Ο.Θ. ΣΤΟΝ
**ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟ
ΧΩΡΟ
ΟΛΥΝΘΟΥ**

Πέμπτη
27/8/2020
21:00

JUST BRASS

Συναυλία συνόλου
χάλκινων πνευστών &
κρουστών της Κ.Ο.Θ.

Διεύθυνση Ορχήστρας:
Δημοσθένης Φωτιάδης

Richard Strauss (1864-1949): Wiener Philharmoniker Fanfare, Op. 109, TrV 248 3'

Ο Χορός της Φιλαρμονικής Ορχήστρας της Βιέννης είναι ένας από τους σημαντικότερους καλλιτεχνικούς θεσμούς της Αυστρίας. Πραγματοποιήθηκε για πρώτη φορά το 1924, με σκοπό τη συγκέντρωση χρημάτων για το ταμείο συνταξιοδότησης των μελών της φιλαρμονικής. Το πρόγραμμα της βραδιάς ξεκινούσε με τα λόγια του ποιητή και σκηνοθέτη Anton Wildgans *‘Η πατρίδα σε αγαπά, ο κόσμος όλος σε τιμά’* που αποτελούν έκτοτε την ανεπίσημη ‘Ωδή στη Φιλαρμονική της Βιέννης’. Από τον Ρίχαρντ Στράους ζητήθηκε να γράψει μία φανφάρα για την περίπτωση, που παίχτηκε μόλις εισήλθε στη σάλα ο Οικοδεσπότης. Έκτοτε αυτή η σύνθεση ακούγεται κατά την είσοδο του εκάστοτε Υπευθύνου του Χορού της Φιλαρμονικής της Βιέννης.

Tylman (ή Tielman) Susato (1500-1561): Four Dances from ‘The Danserye’ Suite 8'

- La Mourisque - Bransle Quatre Bransles - Ronde - Basse Dance Bergeret

Ο Τήλμαν Σουζάτο είναι ένας Γερμανός συνθέτης της Αναγέννησης που έζησε και δραστηριοποιήθηκε επαγγελματικά στην Αμβέρσα. Έχοντας το προνόμιο να είναι παράλληλα και τυπογράφος, με δικό του μουσικό εκδοτικό οίκο από το 1543, εξέδωσε 57 τόμους θρησκευτικής και κοσμικής μουσικής. Το έργο ‘Danserye’ είναι μία συλλογή 60 χορών, βασισμένων σε διάσημα μελωδικά θέματα της εποχής, που εκδόθηκε το 1551 και δημοσιεύθηκε, όπως γράφει η παρτιτούρα, ως μία μουσική πρόταση *‘ευχάριστη και κατάλληλη να παιχτεί από κάθε είδους μουσικό όργανο’*.

Pietro Mascagni (1863-1945): Intermezzo Sinfonico from ‘Cavalleria Rusticana’ 4'

Η ‘Αγροτική Ιπποσύνη’ του Πιέτρο Μασκάνι είναι αναμφισβήτητα μία από τις πλέον αγαπημένες, διαχρονικά, ιταλικές όπερες. Πρόκειται για ένα χαρακτηριστικό του βερισμού μελόδραμα, σε μία πράξη, που περιγράφει τη ζωή σε ένα χωριό της Σικελίας, μια Κυριακή του Πάσχα, στα τέλη του 19ου αιώνα. Πάθη, μίση, έρωτες, απιστίες, ζήλιες και η αναπόφευκτη σιτσιλιάνικη βεντέτα συνθέτουν το σκηνικό αυτού του υπέροχου έργου. Το *Intermezzo* της όπερας ακούγεται πριν τη μονομαχία του Τουρίντου με τον Άλφιο και είναι η πλέον αγαπημένη μελωδία των γονδολιέρηδων της Βενετίας.

Chris Hazell (1948): Αποσπάσματα από ‘Cat Suite, for brass’ & ‘3 More Cats’ 8'

- Kraken - Mr. Jums

Ο Άγγλος συνθέτης και παραγωγός Κρις Χέιζελ έγραψε το διάσημο πλέον ‘Three Brass Cats’ για το Philip Jones Brass Ensemble, εμπνεόμενος από τέσσερα αδέσποτα γατιά, που επισκέπτονταν τόσο συχνά το μπαλκόνι του διαμερισμάτος του, ώστε μπορούσαν να θεωρηθούν πλέον συγκατοικοί του. Από αυτό προέκυψε αργότερα η ‘Cat Suite, for brass’, με την ‘Kraken’ να προστίθεται στους τρεις γάτους της αρχικής παρέας, ‘Black Sam’, ‘Borage’ και ‘Mr. Jums’. Η δημοφιλία τους ήταν τόσο μεγάλη που ο συνθέτης έφερε αργότερα στην παρέα τρεις ακόμη γάτες (‘3 More Cats’) και συγκεκριμένα τις ‘Flora’, ‘Tubby Mousertrouser’ και ‘Homepride’.

Η Kraken είναι η μοναδική γυναίκα της αρχικής παρέας, όμως ούτε το φύλο της, ούτε το μικρό της μέγεθος την εμποδίζουν να επιβάλλεται σε όλους, ενώ ο Mr. Jums είναι ένας ατημέλητος και συνάμα αρκετά ευαίσθητος Τζίντζερ Τομ γάτος.

Ennio Morricone (1928-2020): Gabriel's Oboe από την ταινία ‘The Mission’ 4'

Η σύνθεση ‘Gabriel's Oboe’ του Ένιο Μορικόνε αποτελεί το βασικό μουσικό θέμα της ταινίας The Mission (1986) του Roland Joffé. Ο σπουδαίος Ιταλός συνθέτης, ενορχηστρωτής, μαέστρος και τρομπιτίστας, που έφυγε πρόσφατα από τη ζωή (6 Ιουλίου 2020) σε ηλικία 92 ετών, έχει ονομαστεί δικαίως *‘ο αυτοκράτορας των σάουντρακ’* γράφοντας μουσική για περισσότερες από 500 ταινίες και τηλεοπτικές σειρές και έχοντας κερδίσει κάθε σχετικό βραβείο, όπως και σε αυτή την ταινία με τη Χρυσή Σφαίρα καλύτερης πρωτότυπης μουσικής για κινηματογραφική ταινία.

Andrew Lloyd Webber (1948): The Magic of Andrew Lloyd Webber 13'

Ο Άντριου Λούντ Γουέμπερ είναι ένας από τους πλέον αναγνωρίσιμους σύγχρονους συνθέτες, με αμέτρητα βραβεία και τεράστιες επιτυχίες στο χώρο του μιούζικαλ, κυρίως, όπου δραστηριοποιείται και ως παραγωγός. Οι New York Times τον χαρακτήρισαν ως *‘τον πλέον εμπορικά επιτυχημένο μουσικοσυνθέτη στην ιστορία της ανθρωπότητας’*. Το ‘The Magic of Andrew Lloyd Webber’ είναι ένα ποτ πουρί μερικών εκ των διασημότερων τραγουδιών του, μέσα από τα έργα ‘Jesus Christ Superstar’, ‘Cats’, ‘The Phantom Of The Opera’ και ‘Evita’.

Claude Debussy (1862-1918): The Girl With The Flaxen Hair 3'

Η σύνθεση του Κλωντ Ντεμπυσύ ‘Το κορίτσι με τα αχυρένια μαλλιά’ γράφτηκε μεταξύ 1909-10, αρχικά για σόλο πιάνο, και είναι η όγδοη από τις συνολικά 24 αντίστοιχες συνθέσεις που περιλήφθηκαν στη συλλογή *Preludes*. Ο τίτλος του αναφέρεται στο ομώνυμο ποίημα του Leconte de Lisle, ενός εκπροσώπου του ρεύματος των Παρνασσιστών. Ο χαρακτηρισμός ‘αχυρένια’ αναφέρεται στο ανοιχτόξανθο χρώμα των μαλλιών του κοριτσιού του ποιήματος, που συμβολίζει την αθωότητα και την αφέλεια. Η μουσική του Ντεμπυσύ είναι απλή και απογυμνωμένη από στολίδια, για να απεικονίσει αυτά τα χαρακτηριστικά, αποτελώντας μία αντίθεση σε ό,τι άλλο έγραφε εκείνο το χρονικό διάστημα.

Jim Parker (1934): Αποσπάσματα από ‘A Londoner in New York’ 8'

- Echoes of Harlem - Radio City

Το έργο ‘A Londoner in New York’ του Τζιμ Πάρκερ γράφτηκε το 1983 για το Philip Jones Brass Ensemble και αποτελεί μία προσωπική έκφραση των εντυπώσεων του σύγχρονου αυτού Βρετανού συνθέτη από την επίσκεψή του σε πέντε χαρακτηριστικά σημεία της Νέας Υόρκης. Το δεύτερο από τα συνολικά πέντε μέρη ονομάζεται ‘Echoes of Harlem’ και μας ταξιδεύει στο Χάρλεμ της εποχής των βασιλιάδων της τζαζ. Είναι ένα χαλαρό και συνάμα ρυθμικό κομμάτι. Το φινάλε περιγράφει το ‘Radio City’, την τεράστια μουσική σκηνή στο Κέντρο του Ροκφέλερ. Τον άμετρο πλούτο και την ποικιλία των ψυχαγωγικών θεαμάτων που προσφέρονται, καθώς και τη κοσμοσυρροή που επικρατεί, περιγράφει ο Πάρκερ με τη ζωντάνια, την εξωστρέφεια και το δυναμισμό της μουσικής του.

Astor Piazzolla (1921-1992): Suite from Maria de Buenos Aires 11'

Ο Αργεντίνος συνθέτης Άστορ Πιατσόλα έφερε την επανάσταση στο τάνγκο με την ενσωμάτωση στοιχείων της τζαζ και της κλασικής μουσικής. Η ‘Maria de Buenos Aires’ είναι μία τάνγκο όπερα του επονομαζόμενου ‘Μέγα Άστορ’, που έκανε πρεμιέρα το 1968 στο Μπουένος Άιρες. Η κακότυχη Μαρία γεννήθηκε μία μέρα που *‘ο Θεός ήταν μεθυσμένος’* σε ένα φτωχικό προάστιο του Μπουένος Άιρες. Έχει εμμονή με το τάνγκο και μία μέρα που βρίσκεται στο κέντρο της πόλης παρασύρεται από το πάθος του καταλήγοντας πόρνη. Όταν χάσει τη ζωή της στα κακόφημα στενά της πόλης, καταδικάζεται να περιφέρεται αιωνίως σαν σκιά στο Μπουένος Άιρες. Η υπόθεση είναι ιδιαίτερα σκληρή, ενώ το λιμπρέτο του ποιητή Χοράσιο Φερέρ είναι γραμμένο στη διάλεκτο lunfardo, της εργατικής συνοικίας Ρίβερ Πλέιτ. Η σουίτα περικλείει όλο το πάθος, τον αισθησιασμό και το δράμα αυτού του ιδιαίτερου έργου.

Νίκος Κυριακού